

hvilke Afdelinger der er Tale om at garnisonere, saa længe man Intet veed om deres Kadres, deres Størrelse og deres Organisation, saa længe er det meningsløst at ville forelægge en Garnisonslov, der i saa Fald vilde svæve i Luften. Det har været Grunden til, at der ikke har været forelagt en Garnisonslov. Til Opfyldelsen af det Tilfagn, der er givet, kunde man naturligvis ikke tro, at Nogen kunde sætte særlig Pris paa, at der skulde forelægges et Lovforslag, naar man forud kunde sige sig selv, at den eneste Stjæbne, der ventede et saadant Lovforslag, vilde være den, at blive henvist til et af de mange Begravelsesudvalg, hvortil Hærslovsforslag og alle lignende Lovforslag saa ofte ere blevene henviste. Jeg skal derfor tillade mig at gjentage, at noget Tilfagn om en Forelæggelse af Garnisonslov til en aldeles bestemt Tid, aldrig er blevet givet som Betingelse for Kontrakternes Afslutning. Det andet Punkt, der blev nævnt af det ærede Medlem for Odense, var det Haab om en rundelig Godtgjærelse, der skulde have bevæget den paagjældende Kommune til at gaa ind paa Kontrakten. Med Hensyn dertil er jeg naturligvis ikke i Stand til at sige, hvilke Illusioner der mulig i sin Tid kunne være opstaaede hos Andre; de ere mig fuldstændig ubekjendte. Jeg har imidlertid aldrig givet nogen som helst Anledning til, at der kunde opstaa Illusioner i denne Henseende, og for saa vidt det ærede Medlem udtalte, at han undrede sig over, at man ved Kontrakterne havde villet fraktrive de paagjældende Kommuner Udgang til den ved Lovgivningen fastsatte Betaling, kan jeg kun sige, at noget Saadant aldrig har været Hensigten, og at dersom Nogen har gjort en saadan Fortolkning gjældende, hviler den efter min Overbevisning paa en grundig Misforstaaelse. Det ærede Medlem fremførte imidlertid en Beregning, og den saae jo meget interessant ud; han fortalte nemlig, at det var en lidet lukrativ Forretning, Odense Kommune havde gjort ved i Genhold til Overenskomsten at tilvoeibringe det nuværende Kavallerietablisement. Han nævnte, at Renten af den Kapital, der var anvendt, var $4\frac{1}{4}$ pCt. Jeg kjender nu særdeles godt den Beregning; der saaledes er opstillet. Det kan nok være, at der kunde reises en Tvivl paa adskillige Punkter deraf, og det viser sig jo ogsaa, at der foreligger andre Udtalelser fra selve Kommunen, som beregne Renten paa en anden Maade, til et noget større Beløb. Dette er mig imidlertid fuldstændig ligegyldigt; derpaa lægger jeg ikke Vægt, og jeg skal ikke komme ind derpaa. Hvad det for mig kommer an paa, er, at saadanne Beregninger efter min Opfattelse aldeles Intet have at sige overfor, hvad der her er Tale om. Om den paagjældende By faar $4\frac{1}{4}$, 5, $5\frac{1}{2}$ eller 6 pCt., releverer ikke noget Bestemt med Hensyn til det Faktum, om Byen har faaet forøgede Byrder paa Grund af Kontrakten eller ikke. Vil man

undersøge det, maa man tage alle de Fordele, Byen har vundet ved Kontrakten, og tage alle de Ulemper, som den har paataget sig ved Kontrakten, og saa maa man veie imod hinanden, til hvilken Side Vægtkaalen falder. Anstiller man en saadan Beregning, og en saadan Berening er anstillet netop paa Basis af Odense Kommunes egne Tal, hvorved der tages Hensyn til de forskjellige Mindregifter og Fordele, som Byerne nu har vundet, og til de forskjellige Ulemper og Byrder, de have faaet, anstiller man altsaa en Undersøgelse af, om hvorvidt Udgifterne nu efter Gjemmesjællens af disse Kavallerietablisement er blevene større, end de vilde have været, dersom Kontrakterne ikke havde været gennemførte, saa faar man først et Begreb om, hvorvidt der er paaført Kommunen forøgede Udgifter eller ikke. Anstiller man en saadan Beregning og indbyrdes Afveining, viser der sig en Forskjel af 1 à 2,000 Kr. til Gunst for den nuværende Tilstand, idet denne i Alt foranlediger et saadant Beløb mindre i samlet Udgift og Lab, end dersom Kontrakterne ikke havde været gennemførte. Det var altsaa Punktet om Godtgjærelsen, som blev fremført af det ærede Medlem. — Det ærede Medlem gik dernæst over til at udtale sig om et Tilfagn om „Humanitet og Hensyn til, at Byen ikke uden den mest paatrængende Nødvendighed skulde blive udsat for Bygningssubdgifter i Genhold til Overenskomsten.“ Ord, som han betegnede „de minderverdige Ord af 4de Marts 1874,“ og, saavidt jeg forstod ham, udtalte han ogsaa, at en Betingelse for, at Byraadet lod sin Betænkkelighed ligge, var den fulde Tillid til disse Ord. Har jeg forstaaet det ærede Medlem Ret, saa vil jeg kun sige, at jeg kan ikke tro, at Byraadet kan have ladet sin Betænkkelighed lige overfor Kontraktens Afslutning blive liggende paa Grund af denne min Udtalelse, thi Udtalelsen er af 4de Marts 1874 og Kontrakten er af 19de September i det foregaaende Aar. Men da han nu omtalte disse „minderverdige Ord,“ vilde jeg rigtig nok ogsaa sætte megen Pris paa, at man ogsaa virkelig mindes dem, men nota bene efter deres rette Sammenhæng; thi disse Ord, der saaledes ere komne frem, ere ingeniunde ensbetydende med, at Krigsbestyrelsen skulde have udtalt, at der aldeles Intet skulde blive opført, saalænge vi ikke havde nogen Garnisonslov. For at forstaa den rette Betydning af disse Ord, maa man se en lille Smule hen til Sagens faktiske Sammenhæng i Liden før de bleve udtalte. Dengang Krigsbestyrelsen skulde afslutte Kontrakt med Odense, stod der i den foreliggende Kontrakt Bestemmelser om, at der skulde opføres i Odense visse Etablisement for Ryttieriet, visse Etablisement for Fodfolket og visse Etablisement, der vare fælles for de to Raabenarter; men der var tillige i Kontraktudkastet, som det blev forelaaet af Krigsbestyrelsen, udtrykkelig indført en Bestemmelse om en Tidsfrist, der skulde fastsættes for Raabegyndelsen baade af Rytter- og Fodfolk-